

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/103/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320011306
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4320011306.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného P. P., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného P. P. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/103/2020 zo dňa 04. 10. 2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. 11. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného P. P. z a m
i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) postupom podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený P. P. (ďalej len odsúdený) sa v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia v trvaní 18 mesiacov neosvedčil a nariadil mu výkon trestu, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/103/2020 zo dňa 18. 11. 2020 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. vo výmere 4 mesiace, pretože v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/103/2020 zo dňa 18. 11. 2020 právoplatným 18. 11. 2020, uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieňným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 36 mesiacov.

Vykonaným dokazovaním mal súd I. stupňa jednoznačne preukázané, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia uloženej mu vyššie uvedeným trestným rozkazom, ktorá mu plynula od 19. 11. 2020 do 19. 05. 2022, dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/179/2021 zo dňa 24. 05. 2022, právoplatným dňa 24. 05. 2022, pretože skutku z tohto rozsudku sa dopustil dňa 29. 09. 2021, resp. 30. 09. 2021. Ďalej mal preukázané, že v skúšobnej dobe podmieňného odsúdenia sa dopustil aj ďalšieho úmyselného protiprávneho konania, pre ktoré bol právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/25/2022 zo dňa 10. 08. 2022, právoplatný dňa 31. 08. 2022, nakoľko skutku z tohto trestného rozkazu sa dopustil dňa 17. 11. 2021. Konštatoval, že odsúdený sa dopustil opätovne trestnej činnosti, teda nevedol v skúšobnej dobe riadny život. Spáchal opakovane úmyselné trestné činy a taktiež bol aj priestupkovo postihovaný, čo svedčalo o tom, že sa neosvedčil, a že podmieňné odsúdenie nesplnilo svoj cieľ. Dodal, že v prípade odsúdeného nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by mohol ponechať podmieňné odsúdenie v platnosti a súčasne ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, primerane predĺžiť skúšobnú dobu, resp. ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti smerujúce k tomu, aby viedol riadny život tak, ako to má na mysli

ustanovenie § 50 ods. 4 tretia veta Tr. zák., pričom súčasne poznamenal, že v čase jeho rozhodovania o neosvedčení odsúdeného, skúšobná doba už uplynula, vzhľadom k čomu, neprichádzalo do úvahy jej predĺženie, ani uloženie probačného dohľadu, resp. primeraných opatrení.

V závere dal do pozornosti, že odsúdenému bol v predmetnej trestnej veci uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu, takže mu bola pri vydaní rozhodnutia, ktorým bol uznaný za vinného, prejavená dôvera súdu v podobe podmieneného odloženia trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu, počas ktorej však nevedol riadny život a dopustil sa v nej ďalšej trestnej činnosti. Z uvedeného vyplýva, že uložený výchovný trest, nespojený bezprostredne s odňatím slobody, nevedol u odsúdeného k náprave a nezabránil mu v spáchaní úmyselného trestného činu. Uzavrel, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život, preto rozhodol o jeho neosvedčení a nariadil mu vykonať trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s tým, že na výkon trestu súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený, pričom túto do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Nitre, ako súd nadriadený, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

V rámci prieskumnej povinnosti, vyplývajúcej z citovaného ustanovenia preskúmal nadriadený súd postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o osvedčení, resp. neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu sa nedopustil žiadneho pochybenia. Nadriadený súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil jasné a úplné zistenia a zrozumiteľné právne úvahy súdu I. stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, a ktoré viedli k záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v prejednávanej veci neosvedčil a bolo preto potrebné nariadiť výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. ak súd rozhodne, že sa trest odňatia slobody, ktorý mu bol podmienené odložený, vykoná, rozhodne zároveň aj o spôsobe výkonu trestu.

Na potvrdenie správnosti napadnutého uznesenia nadriadený súd len poukazuje, že bolo zistené, že odsúdenému plynula skúšobná doba od 19. 11. 2020 do 19. 05. 2022, pričom v priebehu jej plynutia sa dopustil dňa 29. 09. 2021, resp. 30. 09. 2021 a 17. 11. 2021 úmyselnej trestnej činnosti (prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a § 349 Tr. zák.), za ktorú bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/179/2021 zo dňa 24. 05. 2022, právoplatným dňa 24. 05. 2022 a trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/25/2022 zo dňa 10. 08. 2022, právoplatným dňa 31. 08. 2022. Z lustrácie odsúdeného v Agende dopravno-správnych činností vyplýva celkovo trinásť záznamov, z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov je zaznamenaných celkovo osemnásť záznamov, z ktorých sa piatich dopustil počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia.

Na základe uvedeného je nutné uviesť, zhodne so záverom súdu I. stupňa, že odsúdený svojím správaním počas skúšobnej doby nesplnil podmienku vedenia riadneho života, ako to vyžaduje vyššie

citované ustanovenie Trestného zákona. Na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že trest, ktorý bol odsúdenému uložený, nemal na neho prevýchovný účel a napriek hrozbe nariadenia jeho výkonu sa dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti, a tiež bol postihovaný priestupkovo. Uvedené skutočnosti tak podľa názoru nadriadeného súdu odôvodnili záver, že na odsúdeného v tomto prípade iba hrozba výkonom trestu odňatia slobody zjavne nemala dostatočný výchovný vplyv a nezabránila mu v opakovanom spáchaní protiprávnych deliktov v rôznych oblastiach života spoločnosti, ktoré ani ich počtom a charakterom rozhodne nemožno považovať za ojedinelé vybočenie z medzí vedenia riadneho života odsúdeným.

Súd I. stupňa tiež správne konštatoval, že nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti, ale takýto postup vzhľadom na uplynutie skúšobnej doby už ani neprichádzal do úvahy.

Preto aj nadriadený súd dospel k záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a súd I. stupňa mu správne nariadil uložený trest odňatia slobody, ktorý má vykonať.

Pokiaľ súd I. stupňa rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, rozhodol tak správne.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne pochybenia v konaní predchádzajúcom napadnutému uzneseniu, ani dôvody na zmenu jeho výroku, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok